

Передплата

на «РУСЛАНА» вносьть:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
 на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
 на чверть року . . . 2-50 зр. (5 кор.)
 на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на пів року . . . 8 рублів
 або 18 франків
 Поодинокє число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
 бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 9. ул. Коперника (Ліндого ч. 9.) Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попередне застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Хто сїє вітер, той збирає бурю.

(X) В наведеній приповідці висловив руский нарід добуток свого вікового досвідку і помічуваня людсково житя, і сю вікову правду можна приложити вповні до сучасного руху, який проявляє ся в нашім краю з нагоди виборів до ради державної. Ми нераз вже остерігали і отверезували нашу суспільність перед невідповідними, а навіть прямо шкідливими способами т. зв. »освѣдомлюваня народних мас«, т. зв. »розбуджуванем житя« і т. и., позаяк се не було справдешне освѣдомлюванє національне і політичне, поучуванє і просвѣта тих народних мас про їх права і обовязки, про відносини політичні, народні і суспільні, се не було розбуджуванє до реальної і позитивної роботи, а в переважній часті була се лише агітаційна робота ведена найпоганійшими способами, клеветами на поодиноких визначнійших людей, підриванем всякої поваги, показуванем грушок на вербі, що мало на цілі лише розбудженє невдоволеня, каламутенє води, в якій кожний агітатор міг собі ловити для себе пригідну рибку. Пригадаємо тут н. пр., що при відомім звороті політичнім Романчука в 1892/3 проголошено яко ціль політичної роботи нічо позитивного а лише зазначуванє невдоволеня!

Таку роботу вели однак не лише радикальні і соціал-демократичні елементи, але й москвофіли, і се діяло ся не лише на всяких віках, зборах і по читальнях але й в часописах та иньших видавництвах. Нині се зерно сїяне роками починає вже родити терпкі овочі, які починають лякати самих сївачів. »Галічанін«, який в спілці з »Русским Словом« і »Страхопудом« баламутив руску суспільність десятки літ, розбуджував і підсичував невдоволенє, кормив клеветами і напастями на поважних людей своїх читачів, признає, що »нынїшньому виборовому движенію придаєть радикальний (і москвофільський — Ред. Русл.) отгѣнокъ неудовольствіє и, можно сказати, озлобленіє одной части населенія«. »Трудно согласитись съ тономъ и способомъ агітаціи, які пустили въ ходъ радикалы въ своихъ газетахъ и на собраніяхъ. Характеръ агітаціи радикаловъ есть даже въ конституційной державѣ небывалымъ и исключительнымъ явленіемъ. Молокососы, не имѣющіи ни политическаго опыта, ни ясно опредѣленныхъ цѣлей, полагають, що они прислужатся народу, если его обаламутятъ общаніями, которые никогда не могутъ сбытись. Тонъ рѣчей тѣхъ радикаловъ и ихъ поведеніє на собраніяхъ могутъ по справедливости считатись подстрекательствомъ и они даже не сознають того, що сами дають поводъ староствамъ къ вмѣшательству въ выборное движеніє и къ запрещенію или розвязиванію собраній. Лучшимъ примѣромъ безтолковой и прямо преступной агітаціи радикаловъ было станиславовское собраніє, гдѣ произошла настоящая корчемная драка,

вслѣдствіє чего полиція имѣла поводъ къ вмѣшательству. Тонъ статей въ радикальныхъ газетахъ »Свобода« и »Громацький Голос« далеко перешелъ границы приличія, ибо въ тѣхъ статьяхъ подъ покровомъ политической агітаціи пропагується бѣшеная ненависть противъ отдѣльныхъ личностей, противъ партій и противъ цѣлыхъ сословій и то русскихъ. Давнїйше польскій центральный комитетъ деморализовалъ народъ водкою и колбасою, нагонщиками и грошемъ, нынѣ радикалы деморализують его клеветами на другіи русскіи партіи и общаніями, которые никогда не могутъ сбытись, но за то баламутятъ людей. И удивительно ли, що и изъ числа русскихъ кандидатовъ только нѣскольکو можетъ выказатись и способностями и заслугами, остальные же — люди невѣдомыи, но дерзкіи, добывающіися кандидатуръ клеветами и кулаками?

Розумная и истинно патриотическая часть русского населенія не должна однако смотрѣти съ заложенными руками на преступную работу радикальныхъ террористовъ. Нехай они бѣсятъ на собраніяхъ и съ пѣною у рта клеветцуть на русскихъ дѣятелей, разумныи люди найдуть способъ спокойно уничтожити ихъ зловредныи посѣвы. Они обяваны созывать свои собранія, а гдѣ то невозможно, личнымъ своимъ вплиніемъ образумляти народъ и приготавливати къ голосованію на такихъ кандидатовъ, которые не принадлежатъ къ международной бандѣ социалистовъ, прикрывающихся у насъ плащемъ украинофильства.

Се що »Галічанін« на адресу радикалів і соціал-демократів звертає, повинен він передовсім і до себе, своїх спільників і політичних приятелів приложити. Пригадаймо собі лише те т. зв. »всенародне віче« в Народнім Домі в 1890 1 році, скликане для осудженя т. зв. »нової ери«, де сипали ся з уст Мончаловских et. comr. епітети »Поганчук«, »зрадники народу і т. д. і т. д., а за тим число за числом ішли видумки, клевети, плюгавленє щирих трудовників народних в »Галічаніне«, »Русском Слове«, в »Страхопуде« і т. д. Чи ж можна дивувати ся, що з такого посіву такі тепер виходять плоди. Слїдом за »Галічаніном« et. comr. пішло »Дѣло«, »Батьківщина«, а тепер »Свобода« і коли Романчук з Телішевским відорвав ся в 1893 році від руского клубу ради державної, того самого поганого оружя клевети, неправди, видумок і баламутства уживами т. зв. »независимі«, щоби побивати Барвінчуків.

Тактика, якою послуговує ся москвофільске і теперішнє т. зв. »національно-демократичне« дневникарство є унікатом в своїм роді і в ніякій освѣченій суспільности чогось подібного не найдемо. Хто сїє вітер, той збирає бурю і нині починають бачити, що сей безтолковий рух проти них самих обертає ся, що се погане пиво, якого наварили, мусять самі випити.

Реформа народного театру.

(Далі).

XII.

Часто дають ся у нас чути наріканя на упадок театру і недостаток акторских талантів. Звичайно теперішні артисти мусять бороти ся з традицією »старих«, які вже тепер майже всі небіщиками. Не віднимаючи тамтим заслуги, хочемо сказати слово оборони і для теперішних. Є між ними справжні таланти і щирі робітники, які вже тепер можуть похвалити ся знатними успіхами, але критики зіставляючи їх працю з тамтим, давними акторами, може не здають собі справи, що тамті ані не були більше образованими, ані може навіть більше талановитими та дбаючими про штуку. Звісно, традиція представляє завсїгди в красшій світлі, а до того ще ті, що нині критикують, дивлять ся на сцену иньшим оком, як дивили ся тоді, коли ще були молодими людьми, учениками та академіками.

Не розводячи ся поіменно над теперішніми артистами, вкажемо для доказу лише на старих, що кождому з них теперішні критики прощають і пропускають неводно, щоби теперішнім виткнули. Пок. Гриневецкому, признаючи его добрі сторони, роблено велику концесію, що-до его невизрадної вимови і шицилявого р. Се велика уступка на сцені, де такой органічний недостаток може попусвати всю ілюзію, особливо в поважних ролях. На Стефурака нарікали безнаставно, що шаржував, »полюючи на оплески галерії«. Плошевский був визначним артистом, але з дуже обмеженим репертуаром і лише в сальонових та костюмових ролях. Пок. Стечиньскому, який безперечно був найвизначнійшим артистом з усіх своїх ровесників, мусїли робити концесію що-до его обемистости, яка, особливо на малій сцені, надавала ся добре лише до деяких ріль. Неприродні і монотонні рухи К. Підвисоцкого і его високий, часто пискливий голос разили собою до останка. Янович, попри добрі сторони, мав богато хиб і як автор і як сївак, а Керницький був також лише плоским коміком тай і не довго побував на рускій сцені.

Отже може і всі визначнійші артисти минулої доби, і як-раз они здобули собі сю славу, що час їх діяльності називають тепер »розцвітот руского театру« — не народними штуками, але рухливостію репертуару, історичними та клясичними штуками, перекладали комедій і вкінці опереткам. Народні пєси виставлялись тоді чи не плохійше від теперішних так під зглядом грп, як і костюмів. Може ще пригадає собі хто, у кого тверда память, ті шарлятанові запаски, та вибивані, московскі спіднички, та краківскі горсетки з нашиваними бляшками, які мали репрезентувати »народний стрій« себто убір сїльської дівчини? Нині післали би таку кралю до балету, а тоді се ще якоє уходило...

Але закине хтось, що тамті, хоть мали свої хибі, то однак мали і свої добрі сторони. А чи ж не мають добрих сторін і теперішні артисти? Першою їх доброю стороною є те, що они молоді. Колиб ми мати гурт старих рутинїстів або зробків, то тоді могли-б сказати: наш театр підупав, з тими людьми не дасть ся вже нічо зробити, ані не викорениш в них лихе, ані не навчиш доброю. Але теперішня театральна дружина се молода сила, се будучність, се заповідь

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1900.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова	Поїзд		зі Львова
посп.	особ.		посп.	особ.	
	приходить о годині			відходить о годині	
1-35	6:10	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня з Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова	6:25	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	
	6:20	з Брухович, шод. від 13. мая до 16. вер. вк.	6:30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	
	6:46	з Янова	6:43	до Станиславова, Підвисокого, Потутор	
	7:45	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	6:35	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа	
	7:40	" " на дв. головний	8:30	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.)	
	8:00	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия	2:55	до Янова	
	8:05	з Сокаля, Рави рускої	9:00	до Підволочиск, Бродів, Гусятин дв. Підз.	
	8:15	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.	9:15	до Янова	
	8:50	з Ядослава і Любачова	9:25	до Чернівців, Станиславова	
	11:55	зі Станиславова (Керемезе, Потутор)	9:42	до Сокаля, Белзця, Рави рускої і Любачова	
	12:55	з Янова	10:20	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята	
	1:15	зі Скольного, Стрия, а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.	1:25	до Брухович від 13. мая до 15. вересня в неділі і свята	
2-20	3:14	з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)	2:15	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.	
	5:17	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.	3:15	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.	
2-35	5:40	" " " на дв. голов.	3:26	до Брухович шод. від 1. мая до 16. вер.	
	5:45	з Кракова	3:30	до Ряшева, Хирова, Любачова	
1-45	5:55	з Чернівців, Іцкан			
	6:00	з Сокаля, Белзця і Любачова			
Ніч					
8-40	7:24	з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)	6:10	до Станиславова	
2-31	8:28	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)	6:13	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. марта 1901 щоденно	
12-20	8:50	з Брухович від 13. мая до 16. вересня шод.	12:40	до Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	
	9:23	з Янова щоденно від 1. мая до 15. вер.	6:50	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша	
	9:45	з Кракова (Відня, Берліна), Ясла, Розвадова	7:10	до Тернополя дворець головний	
	10:00	з Чернівців, Букарешту, Гусятин, Потутор	7:33	дворець Підзамче	
	10:15	з Лавочного (Пешту) Хирова	7:25	до Сокаля і Рави рускої	
	10:12	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.	7:48	до Брухович (13. мая до 16. в. в нед. і св.)	
	10:30	" " " на дв. голов.	9:12	до Янова від 1. мая до 15. вересня	
	12:05	зі Стрия, зі Скольного від 1. мая до 30. вер.	2:51	до Чернівців і Іцкан	
	3:12	з Підволочиск на дворець Підзамче	10:50	до Кракова, Відня, Варшави	
	3:35	" " " на дворець головний	11:00	до Підволочиск, Бродів дв. голов. і	
			11:25	" " " дв. Підз.	
			4:15	до Кракова, Відня, Берліна, Самбора	
			4:45	до Брухович від 13. мая до 17. вер. шод.	

ЗАМІТКА: Гога влітає чусать ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейский рівнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Краєцких ч. 5) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

За певну і добру льокацію поручаємо

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні коронові
- 5% листи гіпотечні преміовані
- 4% листи товариства кредитового земского
- 4 1/2% листи Банку краєвого
- 5% облігації Банку краєвого
- 4% позичку краєву
- 4% облігації пропінацийні

і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнішим курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

— РІК ЗАСНОВАННЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕРЪ“

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Вєч. Духовенству і всім вірним Впрєсв. Митров. і Прєсв. Еп. **Ординариатам** всіх трех єпархій, обезпечує будинки, урядженє домашнє, скот, господарскі зваради, збіжє в зерні і солومی, сіно в стогох і будинках **протів шкід огневих.**

Став фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1899 вивосить:

Фонд резервний	245.814	кор. 52 сот.	486.145 92 сот.
Резерва премій	148.480	" "	
" спеціальна	1.684	" 80 "	
Фонд основний	72.000	" "	
" смеритальний	18.166	" 60 "	

Тарифи «Дністра» дуже умірковані, услія обезпечень корисні, а шкоди ліквідують ся безпрєслочно. До кінця 1899 року випєсиди виплачені шкоди 1,669,565 кор. 38 сот. Поліси «Дністра» приймає **Банк краєвий і Каса ещадности** у Львові, Колємні, Самборі, Долині, Снятині, Городєнці, Терєбовлі і Заліщиках при позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечитись **через «Дністеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові**, котре дає найкорисніші услія, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квїти в рускім язичі. **Зголошеня** о уділенє агенцій в окрєстностях, де нема близько агентів «Дністра», **приймає ся.** «Дністеръ» виплатив агентам по коєць 1899 р. провізві 216.714 корон.

Львів, ринок ч. 10. (дім «Прєсвїті».)

Інформації і посередництво до заключєня **ОБЕЗПЕЧЕНЬ ЖИТЄВИХ** в найкорисніших комбїнаціях.

Позички для членів Тов. взаїмн. обезп. і вимін. «Дністеръ» на 5 1/2% і 1% додатку на кошта адм.

Товариство взаїмного кредиту „ДНІСТЕРЪ“

стоваришенє з обмеженою порукою, Львів, ринок ч. 10 (дім «Прєсвїті».)

уділяє позички за оплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошта адміністраційні, властителям ґрунтів і господарств до 500 корон за порукою двох відповідних ручитєлів або за інтабуляцією, над 500 корон тільки за інтабуляцією на першій місци, до сплати в ратах на 3 до 10 літ. Святиєники, не посїдаючі реалности, мусять крім поруки двох ручитєлів предложити єще полієу житєву; обезпечитись можна через «Дністеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові після всяких можливих комбїнацій.

Згаданє Товариство приймає вкладки до опроцентованя від членів і третих осіб по 4%.

Уділ членський вивосить 50 кор., вивосє 2 кор.

Членом бути і позичку дістати може тільки член обезпечений в «Дністеръ».

Інформації уділяє Дирекция листовно або агєнти Товариства взаїмних обезпечень «Дністеръ».

Артистичне заведєне ритовниче малярства шильдів. відливаня, таблиць, виріб печаток кавчукових і великий вибір кавчукових друкарєнь

Гєнрик Шашіра

Львів, ул. Копєртика ч. 3 (побіч аптеки Вп. Миколєша). Виконує дуже красно всілякі роботи, а іменно: печатки кавчукові і металєві для громад і урядів парохіальних. Шильди мальовані на шклі, дереві, блясі та полотні. Всілякі лякерования, позолочуваня хрєстів. Таблиці і шильди лянї з ріжних металїв, таблиці наґробні і назви улиць, числа на доми.

Гравури на металю та дорогих камінях, печатки, штанци, відзнаки, букви, моноґрами, герби і ґузики до упряжи та ліберні. Марки печаткові, бляшки шпунт. для броварів. Нуморатори і стємплі на датум. Обцяги до пльомб, шабльони. Краска до печаток та хемїчна краска до білизни.

Цінники даром і франко.

ГІПОТЕЧНОГО.

БАНКУ

КОНТОРА ВИМІНИ

виплачує без потрєченя провізів або копєтїв

ЦІННІ ПАПЕРІ

ВИЛБОВАНІ

КУПОНИ

Всілякі